

—Грѣхуетѣ. Но Исѣсъ Христосъ избавилъ насъ отъ грѣхуетѣ; нынѣ сега отъ кѣпела въ който са кръщавамы излѣзвамы чисти безъ никаква грѣхувна мръсота. Исѣсъ Христосъ пролѣлъ Кръвта Си за радъ насъ: можемъ ли си прѣмысли чѣ не можемъ отиди на небето? Може ли ны не прие І. Христосъ на небето—насъ, които е искѣнилъ съ честната Си Кръвь за небето? —И сѣтиѣ можемъ ли да не са радеамы на нынѣшныа день, въ който са положило начало на това исцѣпленіе?

И тѣи, сѣш., цѣка презъ тѣзь дни размысламы и вѣсѣдвамы единъ съ дрѣгы за това, зацо е сѣзвалъ І. Христосъ на земата. Тогавъ чистата радостъ сама ще доди при насъ, ще нанзаны дѣшата ни и ще са покаже и възнѣ. Да, сѣш., до като сме на земата, не можемъ и безъ земны радости, и тѣ ни са пѣждны,—и Черковата не гы забранѣ и не гы осѣжда, ако тѣ не загадѣватъ въ насъ дѣховнытѣ радости; а тѣ непрѣмѣнно ще гы загадѣжтѣ, ако забравамы същата причина на сегашната наша радостъ. Аминѣ.—

ПОУЧЕНІЕ

ОТЪ

СВЕЩЕННИКА КЪМЪ НОВОТО МѢ ПАСТВО.

Благо начало! Язъ додохъ при васъ съ радость, выи ма посрѣцате съ любовь. Да, азъ